

Arrest

nr. 215 071 van 14 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. QUANTEN
Stadsomvaart 86
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 september 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 oktober 2018 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 19 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2018.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. QUANTEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 8 maart 2018 een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een Belg, in de hoedanigheid van echtgenoot.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 5 september 2018 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing, die op 10 september 2018 aan verzoeker ter kennis wordt gegeven, luidt als volgt:

"[...] In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 08.03.2018 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van zijn Belgische echtgenote, de genaamde N.K. ([...]) in toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de 'familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon enkel een overzicht voor van haar prestaties (gepresteerde uren en dagen) voor de maanden december 2017, januari en februari 2018 van haar tewerkstelling bij WZC Den Akker VZW. Zodoende heeft onze dienst geen zicht op de huidige netto-inkomsten die voortvloeien uit deze tewerkstelling. Op basis van de voorgelegd documenten kan er bijgevolg niet afdoende beoordeeld worden of de referentiepersoon heden over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Wat betreft de behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, § 1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, deze is hier overbodig. Immers, er is niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn. Er is enkel vastgesteld dat de evaluatie niet kan gemaakt worden bij gebrek aan het zicht op de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RVS nr. 2220809 dd. 12.03.2013). Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. [...]"

Dit is de bestreden beslissing.

1.3. Op 25 oktober 2018 dient verzoeker een nieuwe aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een Belgische onderdaan, opnieuw in de hoedanigheid van echtgenoot.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met

verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2.2. Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat een verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij verzoeker enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

2.3. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.4. Uit bijkomende informatie, door verweerder verstrekt, blijkt dat verzoeker op 25 oktober 2018 een nieuwe aanvraag tot de afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een Belgische onderdaan, in de hoedanigheid van echtgenoot, heeft ingediend. Verzoeker heeft in het kader van deze nieuwe verblijfsaanvraag loonfiches van de referentiepersoon overgemaakt voor de periode 13 november 2017 t.e.m. 30 september 2018.

2.5. Ter terechtzitting wordt gevraagd welk belang verzoeker nog heeft bij de beslechting van huidige zaak, gelet op de vaststelling dat het kernpunt van huidige discussie – het gebrek aan recentheid van de voorgelegde loonfiches – ten gevolge van de nieuwe verblijfsaanvraag, die vergezeld werd van onder meer recente loonfiches, reeds achterhaald is. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing zou ook enkel een situatie tot stand brengen die reeds voorhanden is, ingevolge de nieuwe verblijfsaanvraag. De vernietiging van bestreden beslissing kan immers slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen over verzoekers verblijfsaanvraag. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat hij een tweede maal door verzoeker werd gevat via een aanvraag tot het bekomen van een verblijfskaart. Er dient *in casu* dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van een tweede aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een Belgische onderdaan aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor verzoeker niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (*cfr.* RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727). Verzoeker stelt ter terechtzitting dat over zijn nieuwe verblijfsaanvraag “*nog geen beslissing werd genomen*”. Hij betoogt dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld, waarbij hij bevestigt dat zijn belang erin bestaat “*de door [hem] aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel gegrond te zien verklaren*”. De Raad ziet niet in hoe het enkele gegeven dat nog geen beslissing werd getroffen in de tweede verblijfsaanvraag, zou impliceren dat verzoeker alsnog een belang aantoonst bij de vernietiging van de thans bestreden beslissing. Verzoeker verduidelijkt dit standpunt ook niet. Verder dient de Raad op te merken dat het louter gelijk krijgen op zich de gevraagde vernietiging niet wettigt (RvS 29 april 1999, nr. 80.016). Verzoeker kan zijn actueel belang bij huidig beroep dan ook niet steunen op het gegrond zien verklaren van het enig middel.

2.6. Gelet op bovenstaande toont verzoeker niet aan dat hij *in casu* alsnog een actueel belang bij huidig beroep kan laten gelden. Het beroep is derhalve onontvankelijk, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. EKKA